

בבית המשפט העליון

בש"א 7807/21

לפני: כבוד הרשמת שרית עבדיאן

המבקשים: 1. הקבוצה המיוצגת
2. יורם גרניט

נגד

המשיבה: כלל חברה לביטוח בע"מ

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך מיום
14.11.2021 ; תשובה לבקשה מיום 29.11.2021

החלטה

מר יורם גרניט (להלן: גרניט) הגיש בקשה לאישור תובענה כייצוגית נגד המשיבה, אשר התקבלה בהחלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 3.9.2015 (ת"צ 48006-03-10). לאחר שנוהל ההליך, דחה בית המשפט המחוזי את התובענה הייצוגית לגופה בפסק דין מיום 31.8.2021 (להלן: פסק הדין).

בעת, ברצונם של עורכי הדין המייצגים להגיש ערעור על פסק הדין, אולם, לטענתם, גרניט הודיע להם כי הוא אינו מעוניין לקחת חלק בהליך זה מטעמים כלכליים. לפיכך, עורכי הדין המייצגים הגישו את הבקשה שלפניי ובה הם עותרים להארכת המועד להגשת הערעור, על-מנת שיתאפשר להם להגישו שלא באמצעות גרניט. לטענת עורכי הדין המייצגים הארכת המועד דרושה להם לצורך איתור ובחירת גורם ציבורי שיוגש בשמו הערעור או לחילופין לצורך הגשתו בשם הקבוצה המייצגת (ללא מערער בשר ודם ספציפי) תוך היערכות למימון הערובה והוצאות הערעור. הבקשה להארכת מועד הוגשה ביום האחרון להגשתו של הערעור, היינו ביום 14.11.2021, ובה התבקש בית המשפט

להאריך את המועד להגשת הערעור עד ליום 13.1.2021. המשיבה מצידה מתנגדת לבקשה.

אכן, כפי שטענה המשיבה בצדק רב, מצופה היה כי הבקשה שבכותרת תוגש זמן ניכר עובר לחלוף המועד להגשתו של הערעור, באופן שלא יעמיד את בית המשפט ואת המשיבה בפני עובדה מוגמרת. זאת בשים לב לכך שנסיבות וטעמי הבקשה היו ידועים לעורכי הדין המייצגים מראש (וממילא לא נטען או הוכח אחרת) (ראו: בש"א 3064/21 שיכון ובינוי נדל"ן בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל (6.5.2021); בש"מ 4213/21 השילוני נ' ועדת המשנה של המועצה הארצית לתכנון ובניה (8.7.2021)). חרף האמור, לאחר ששקלתי את מכלול נסיבות העניין, ולמרות פגם דיוני זה, החלטתי להיעתר לבקשה.

ב-ע"מ 2152/19 טפיר נ' רשות המיסים (4.10.2020) (להלן: עניין טפיר) נקבע כי אין מקום להורות על מחיקה על הסף של ערעור המוגש על פסק דין הדוחה בקשה לאישור תובענה כייצוגית רק בשל חוסר הסכמה מצד המבקש המייצג להגשתו. פתרון אפשרי שהוצע בעניין טפיר לבעיות שעלולות להתעורר בשל סירובו של המבקש המייצג להגשתו של הערעור הוא החלפתו באחר (על-ידי ערכאת הערעור או באמצעות השבתו של התיק לבית המשפט המתוזז לצורך עניין זה) (שם, בפסקה 28).

היערכות להגשתו של ערעור על-ידי עורכי הדין המייצגים, ללא המבקש המייצג, עשויה לדרוש זמן, בין השאר, על-מנת לאתר גורם חלופי אחר שבשמו יוגש הערעור. היערכות זו עשויה לעלות כדי "טעם מיוחד" המצדיק את הארכת המועד להגשתו של הליך ערעורי (השוו: בש"מ 6450/21 וולנר נ' עיריית תל אביב-יפו, פסקה 9 (24.10.2014)), והכל תלוי במכלול נסיבות העניין.

במקרה דנן, אני סבורה כי הצורך של באי הכוח המייצגים להיערך להגשתו של הערעור ללא התובע המייצג מצדיק את הארכת המועד להגשת הערעור, חרף הפגמים שנפלו בבקשה, עליהם עמדתי לעיל. בעניין זה נתתי משקל לא מבוטל לכך שהארכת המועד נדרשת להגשת ערעור על פסק דין שבמסגרתו נדחתה לגופה תובענה, לאחר שהתקבלה בקשה לאישור התובענה כייצוגית. בנוסף, הבאתי במכלול שיקוליי את העובדה כי הבקשה הוגשה בתוך המועד להגשתו של הערעור ובנסיבות אלה לא נוצר אצל המשיבה אינטרס הסתמכות קונקרטי כאשר לסופיות ההליך המשפטי (וממילא היא לא הצביעה על כזה).

מצאתי לנכון להבהיר לצדדים כי אין לראות בהחלטתי זו משום הבעת כל דעה
באשר לסיכויי הערעור ככל שיוגש או באשר לאפשרויות הדיוניות שפורטו על-ידי באי
הכוח המייצגים להגשת הערעור ללא התובע המייצג.

אשר על כן, אני מורה על הארכת המועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 31.8.2021 בת"צ 48006-03-10, וזאת עד ליום
13.1.2022.

החלטתי זו תצוין בפתח הערעור ככל שיוגש ותצורף לו כנספח.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י' בטבת התשפ"ב (14.12.2021).

שרית עבדאן
ר ש מ ת